

Prea Fericitul Părinte
TEOCTIST,
Patriarhul Bisericii
Ortodoxe Române -
la 90 de ani

Un Itro
al zilelor
noastre

Șefi de stat și de guvern, capete încoronate, alți demnitari din Israel, Europa, S.U.A. și Canada, reprezentanți ai organizațiilor societății civile, supraviețuitori ai lagărelor, evrei și neevrei, foști militari sovietici, mai multe mii de persoane - s-au adunat, la 27 ianuarie, în incinta fostelor lagăre de la Auschwitz-Birkenau. În această zi friguroasă, asemănătoare cu multe dintre cele pe care deportații, *häftling*-ii le-au petrecut aici, s-a comemorat cea de-a 60-a aniversare a eliberării celor 7.000 de supraviețuitori dintre cei pentru care aceste lagăre au devenit ultimul loc de odihnă - un cimitir fără morminte.

Pentru prima dată după 60 de ani, toți cei care au vorbit în numele țărilor lor au recunoscut că marea majoritate a victimelor crimelor abominabile din lagăre au fost evreii. Ei s-au angajat să nu mai permită un alt Holocaust, să stăvilească noul val de antisemitism care a reapărut și să transmită generațiilor viitoare învățămintele acestei perioade sumbre a istoriei.

Un act de căință

Care este semnificația anvergurii acestei comemorări? În afara fireștii aduceri aminte, în străfundul sufletelor, fiecare a simțit că este vorba de un act de căință. Un act de căință, deoarece - așa cum a spus, plin de durere, președintele israelian Moshe Katsav -, în acea perioadă cumplită, lumea a rămas mută față de ceea ce li se întâmpla evreilor, cetățeni ai statelor europene. Nimeni nu a intervenit nici când a aflat că scopul final al lui Hitler era exterminarea evreilor. Dar este un act de căință și pentru faptul că lumea a întors spatele deportaților, de cele mai multe ori nu a vrut să-i creadă, nu a vrut să-i asculte sau, pur și simplu, nu-i înțelegea. Mărturiile a doi prestigioși supraviețuitori ai Auschwitz-ului sunt concludente. În *Fără destin* - poate cel mai cutremurător roman care s-a scris despre Auschwitz -, Imre Kertész descrie acest tip de reacție a celor din jur, ceea ce l-a și determinat ca multă vreme să nu vorbească despre lunile de lagăr. „Lumea nu ne-a înțeles, lumea nu a vrut să ne asculte” - a spus, la rândul ei, Simone Veil.

Auschwitz-ul ca fenomen - prezentând, în mod simbolic, exterminarea evreilor europeni - poate fi iertat, dar nu poate fi uitat.

La Auschwitz s-au făcut declarații impresionante, s-au luat angajamente solemne. Fie ca evocatoarele imagini ale ceremoniilor - cele două râuri de foc ale liniei ferate care trasau ultimul drum al victimelor, limbile de foc și fumul care s-au înălțat spre cer din rugul aprins lângă ruinele crematoriuului - să fie un avertisment pentru generațiile viitoare, un îndemn la o permanentă stare de veghe a conștiințelor.

60 de ani
de la eliberarea
lagărului
AUSCHWITZ-
BIRKENAU

Strigăt de deznădejde și avertisment pentru umanitate

PAG. 2-3
**AUSCHWITZ-
BIRKENAU,
MARTIRIUL CELOR
FĂRĂ DE MORMINTE**

□ **TRAIAN BĂESCU**, președintele României:

„Problema Holocaustului este o problemă care trebuie acceptată de poporul român și acest lucru se face într-un proces relativ îndelungat de educație, prin introducerea realităților istorice în manualele de istorie a generațiilor care urmează. Obligația noastră este să ne așezăm istoria în parametri reali. Să ne cunoaștem istoria cu corectitudine înseamnă, în același timp, și o garanție că niciodată vre o administrație românească nu va accepta discriminarea pe criterii etnice pe teritoriul României”.

□ **MOSHE KATSAV**, președintele Israelului: „La 60 de ani după Auschwitz, ne confruntăm din nou cu o recrudescență a antisemitismului în Europa. Este posibil ca forța de descurajare a Shoah-ului să se fi atenuat?”.

□ **Papa IOAN PAUL** al II-lea: „Încercarea de distrugere a unui întreg popor este o crimă care va întuneca permanent istoria umanității... Nimeni nu trebuie să cedeze ideologiilor care justifică disprețul pentru demnitatea umană ca urmare a diferențelor de rasă, culoare a pielii, limbă sau religie”.

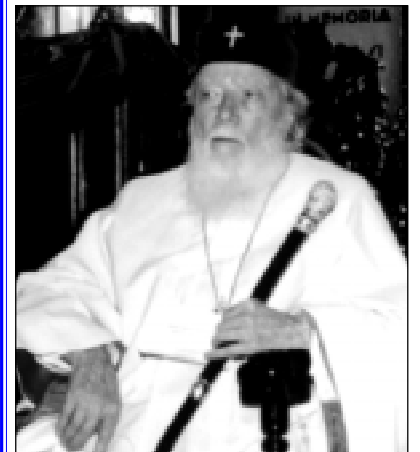
□ **Marele Rabin MENACHEM HACOHEN**: „La 60 de ani de la eliberarea Auschwitz-ului, am auzit vocile liderilor contemporani recunoscând enormele dezastruri provocate de rasism, antisemitism, dacă nu sunt împiedicate la timp”.

□ **Av. IULIAN SORIN**: „Am învățat ceva din lecțiile trecutului? Suntem în stare să punem stavilă neofascismului... antisemitismului, xenofobiei? Nu cumva aceste îndemnuri la ură, la violență pregătesc drumul spre noi Auschwitz-uri?”.

Din declarația Guvernului român

Guvernul României a dat publicității o declarație în care subliniază că România trebuie să-și asume responsabilitatea pentru aspectele mai întunecate ale istoriei sale. „Pentru ca astfel de evenimente atroce ca cele ale Holocaustului să nu se mai repete în istorie, e nevoie de combaterea discriminării și violenței pe baze etnice, cultivarea toleranței și cunoașterea adevărului. De asemenea, de o maximă importanță este domeniul educațional, respectiv, derularea unor programe pentru cercetarea Holocaustului, pentru predarea în școli a faptelor legate de acest fenomen și formarea profesorilor care ajută elevii români să cunoască istoria conaționalilor noștri evrei” - se mai arată în declarație.

Ce alte cuvinte de trebuință să găsim, la aniversarea celor 90 de ani împliniți de Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Prea Fericitul Părinte Teoctist, decât cuvintele biblice referitoare la preotul neevreu Itro? Ne gândim la

Cu prilejul acestei aniversări, Prea Fericitul Părinte TEOCTIST a fost felicitat de Marele Rabin MENACHEM HACOHEN și de președintele interimar av. IULIAN SORIN, secretarul general al F.C.E.R. În telegrame se arată:

Prea Fericea Voastră,

La aniversarea venerabilei vârste de 90 de ani, îngăduiți-mi să vă spun ce port în suflet. Vă cunosc ca pe un înțelept, erudit, propovăduitor al ecumenismului, predicator carismatic, cu desăvârșit tact pastoral, iubitor de oameni, dedicându-vă facerii de bine pentru toți credincioșii, cu adâncă prietenie pentru comunitatea evreiască. Pentru toate acestea vă prețuiesc și vă admir. După tradiția iudaică, vă urez un cald și sincer „AD MEA VEESRIM!” - „Până la 120 de ani!” și, așa cum este scris în Biblie, „Încă întru bătrânețe unii se vor înmulți și bine viețuind vor fi” (Psalm 91, 14).

Marele Rabin
MENACHEM HACOHEN

Constant în sentimentele de prețuire și afecțiune, sunt bucuros că pot adresa, la aniversarea venerabilei vârste de 90 de ani, calde felicitări Prea Fericii Voastre, care parcurgeți cu tenacitate drumul spinos, dar frumos, al slujirii lui Dumnezeu.

Mă alătur tuturor celor ce Vă urează îndelungă înziliră, spor de sănătate, înmulțite satisfacții în opera ce făptuiți cu atâta energie și înțelepciune, fiind de folos credincioșilor și țării.

Dorindu-Vă întru toate bună sporire și întru mulți ani cu rod bogat, Vă asigur de sincera mea participare la ecumenismul pe care îl promovați cu ardentă dragoste.

Av. IULIAN SORIN,
secretar general al F.C.E.R.

capitolul în care preotul Itro, din Midian, apăra viața lui Moșe, amenințată de sabia mercenarului lui Faraon. Când fiicele sale îi aduc vestea sosirii aceluia prigonit, preotul Itro întreabă: „Pentru ce ați părăsit omul?”. Și Patriarhul Teoctist se reclamă din aceeași concepție despre lume, despre religie, care are la temelie sa, mai presus de toate, omul, indiferent de etnie și confesiune.

Continuare în pag. 10

ARIEL SHARON și MAHMUD ABBAS au declarat încetarea violențelor israeliano-palestiniene

O rază de speranță se întrezărește în conflictul din Orientul Mijlociu. La întâlnirea cvadrupartită de la Sharm el Sheik, în prezența președintelui egiptean Hosni Mubarak și a suveranului hașemit Abdullah al II-lea, premierul israelian Ariel Sharon și cel palestinian, Mahmud Abbas, deși nu au semnat un document comun de încetare a focului, au declarat stoparea violențelor dintre israelieni și palestinieni. Astfel, Autoritatea Palestiniană renunță la orice fel de acte de violență, iar Israelul se angajează să oprească operațiunile militare pe teritoriile palestiniene.

EVA GALAMBOS
Continuare în pag. 10

Întrarea pe Internet a unei publicații nu mai surprinde, desigur, și nu mai e un eveniment. Pentru „Realitatea Evreiască”, însă, și pentru cititorii noștri din străinătate - din Israel, Canada, S.U.A., din vestul Europei, ca și din multe state răsăritene ale continentului nostru -, care se interesau de viața evreilor din România și care se întâlneau rareori cu paginile revistei noastre, reprezintă, din acest an, o șansă de a putea accesa și citi, o dată cu intrarea pe Internet, număr de număr, „Realitatea Evreiască”. Începând de la jumătatea lunii februarie, accesând link-ul: www.romanianjewish.org/realitatea_evreiasca_100_01.html, toți cei inte-

Apelativul nostru pe Internet - simbol al unei bune prietenii

resțați, din țară și din străinătate, ne vor putea, deci, găsi (paginile pot fi vizualizate în format PDF). După 15 februarie a.c., ne vom strădui ca aparițiile „Realității Evreiești” la standurile de difuzare a presei, ca și la adresele celor abonați la revistă, să coincidă, în timp, cu transmiterea electronică.

REALITATEA EVREIASCĂ
(pt. conf. DOREL DORIAN)

Continuare în pag. 10